

61

OŚWIADCZENIE RZĄDOWE

z dnia 24 grudnia 1959 r.

w sprawie ratyfikacji przez szereg państw Konwencji (nr 95) dotyczącej ochrony płacy, przyjętej w Genewie dnia 1 lipca 1949 r.

Podaje się niniejszym do wiadomości, że zgodnie z art. 18 Konwencji (nr 95) dotyczącej ochrony płacy, przyjętej w Genewie dnia 1 lipca 1949 r. (Dz. U. z 1955 r. Nr 38, poz. 234), zostały zarejestrowane ratyfikacje powyższej Konwencji przez następujące państwa:

Węgry	dnia 8 czerwca	1956 r.
Argentyna	dnia 24 września	1956 r.
Afganistan	dnia 7 stycznia	1957 r.
Brazylia	dnia 25 kwietnia	1957 r.
Syria	dnia 7 czerwca	1957 r.
Tunis	dnia 28 maja	1958 r.
Hiszpania	dnia 24 czerwca	1958 r.
Izrael	dnia 12 stycznia	1959 r.
Republika Gwinei	dnia 21 stycznia	1959 r.

Jednocześnie podaje się do wiadomości, że zgodnie z art. 35 Konstytucji Międzynarodowej Organizacji Pracy zostały zarejestrowane następujące deklaracje Wielkiej Brytanii:

dnia 22 marca 1958 roku deklaracje stwierdzające stosowanie przez Wielką Brytanię postanowień wymienionej Konwencji bez zmian do terytoriów niemietropolitalnych: Aden,

Brytyjska Gujana, Brunei, Cypr, Gibraltar, Północne Borneo, Sarawak, Tanganika, Uganda i Zanzibar oraz z podanymi niżej zmianami do następujących terytoriów: Brytyjski Honduras — „Artykuł 2: Konwencja ma zastosowanie tylko do robotników określonych w Zarządzeniu o Pracodawcach i Robotnikach (Zarządzenie Brytyjskiego Hondurasu Nr 6 z 1943 r.), które nie obejmuje wszystkich robotników fizycznych. Artykuł 10: nie jest jeszcze objęty ustawodawstwem; Artykuł 13: jest w znacznym stopniu, lecz jeszcze nie całkowicie objęty ustawodawstwem”. Wyspy Salomona — „Artykuły 8(2), 9, 11(1) i 13. nie są jeszcze objęte ustawodawstwem”; dnia 22 marca 1958 r. deklaracje stwierdzające przyjęcie wymienionej Konwencji bez zmian w imieniu terytoriów Barbados, Malta, Mauritius i Federacji Nigerii oraz z podanymi niżej zmianami w imieniu Sierra Leone: — „Artykuł 3: wymaga się, aby płace były wypłacane w gotówce, lecz niekonieczne jeszcze w pieniądzu będącym prawnym środkiem płatnikowym zgodnie z postanowieniami Konwencji; Artykuły 4(a), 6, 7 i 13: postanowienia te nie są jeszcze objęte ustawodawstwem”;

dnia 22 marca 1958 r. deklaracje stwierdzające przyjęcie postanowień tej Konwencji w stosunku do terytoriów: Barbados, Dominica, Grenada, Montserrat, St. Lucia, St. Vincent;

dnia 15 kwietnia 1958 r. deklaracja stwierdzająca stosowanie postanowień powyższej Konwencji do Brytyjskiego Somali;

dnia 6 maja 1958 r. deklaracja stwierdzająca stosowanie do Kenii postanowień wymienionej Konwencji z następującymi zmianami: „Artykuł 2(1): Konwencja ma zastosowanie tylko do robotników, których płace nie przekraczają 200 szylingów miesięcznie. Artykuł 6 i 7(2): Postanowienia te nie są jeszcze objęte ustawodawstwem”;

dnia 19 czerwca 1958 r. deklaracja stwierdzająca przyjęcie w stosunku do Trinidadu postanowień tej Konwencji z następującymi zmianami: „Artykuł 4: Udzielanie świadczeń lub przywilejów uzupełniających płace w gotówce jako wynagrodzenia za usługi jest dozwolone przez prawo dla pracowników

fizycznych w ogólności; § 2 tego artykułu objęty jest ustawodawstwem jedynie co do świadczeń w naturze stanowiących część ustawowego wynagrodzenia ustalonego przepisami w sprawie uregulowania płac”.

Ponadto dnia 8 lipca 1958 r. zostały zarejestrowane deklaracje Francji stwierdzające stosowanie postanowień powyższej Konwencji do następujących terytoriów niemetropolitalnych: Kamerun, Wyspy Komory, Francuska Afryka Równikowa, Francuska Polinezja, Francuskie Somali, Francuska Afryka Zachodnia, Madagaskar, Nowa Kaledonia, St. Pierre i Miquelon oraz Togo.

Minister Spraw Zagranicznych: w z. **J. Winiewicz**